ஆலோசனை அளிக்கும் திறன்கள்

ஒரு பிரசங்கியார், தாம் பிரசங்கிக்கின்ற சபையைப் பற்றிய உண்மைகள் பலவற்றை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். நேர்த்தியான உடைகள், புன்னகைக்கின்ற முகங்கள் மற்றும் நட்புறவான வாழ்த்துக்கள் ஆகியவற்றால் மூடித்திரையிடப்பட்ட ஏராளமான பிரச்சனைகள் உள்ளன.

உதாரணத்திற்கு, பின்வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் நடுத்தர வயதுள்ள மனிதர் தனது மனைவி எதிர்பாராத வகையில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இறந்து போய் விட்டதால் துக்கத்தினால் கிழிக்கப்பட்டிருக்கச் சாத்தியம் உள்ளது. அங்கு உறுதியாகவே மாதிரியான கிறிஸ்தவக் குடும்பம் ஒன்று அமர்ந்திருக்கலாம், ஆனால் கணவரும் மனைவியும் ஒருவர் மற்றவருடன் மிக அரிதாகவே பேசுகின்றனர் என்பது உண்மையாய் இருக்கலாம். இடது புறத்தில், தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமா என்ற எண்ணம் மேற்கொள்ளுமளவுக்கு சுய சந்தேகத்தினால் இடர்ப்பாடுற்ற பருவப் பெண்மணி ஒருவர் உள்ளார். வலது புறத்திலோ தனது வாழ்வை நிலையான சித்திரவதைக்குள்ளாக்கும் நபர்த்துவம் உடைய ஒரு பெண் அமர்ந்துள்ளார்கள். இன்னொரு மனிதர், மது அருந்தும் பழக்கத்திலிருந்து மீண்டு கொண்டிருப்பவராகவும், ஒரு இளம் வாலிபன் போதை மருந்துகளுக்கு அடிமையானவனாகவும், மற்றும் தனக்குப் புற்று நோய் இருக்கிற விஷயத்தை அப்போதுதான் கண்டறிந்த மனிதர் ஒருவரும் அங்குள்ளனர். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், மரித்துக் கொண்டு மட்டுமல்ல ஆனால் புண்பட்டும் கிடக்கின்ற மக்களைக் கொண்ட சபை ஒன்றிற்கு பிரசங்கியார் பிரசங்கிக்கின்றார் மற்றும் அதை சபை நடத்துனர்கள் வழிநடத்துகின்றனர். வேறு எதைக் காட்டிலும், இந்த உண்மையானது, சபை நடத்துனர்கள் ஆலோசனை அளிக்கும் திறன்களை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று ஆலோசனை அளிக்கின்றது.

ஆலோசனை அளித்தல் என்றால் என்ன?

ஆலோசனை அளிப்பவர் மற்றும் அவரது பயிற்சியைப் பொறுத்து ஆலோசனை அளிக்கும் விளக்கங்கள் மாறுபடுகின்றன. முனைவர் பவுல் சவுதெர்ன் அவர்கள், தனிநபருக்கு ஆலோசனை கூறுதல் என்பது கட்டளை இடுதலோ, போதித்தலோ, அதை வெளியே பிடித்திழுத்தலோ அல்லது பேசுதலோ அல்ல; மாறாக அதில் பேசுதலைக் காட்டிலும் கேட்டுக் கவனித்தல் என்பதை அதிகமாய்ச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆலோசனை

கூறுபவர் "கேட்டுக் கவனிக்கும் காதையும், புரிந்து கொள்ளும் இருதயத்தையும்" அளிக்கின்றார் என்று அவர் கூறினார்.[1] தனிப்பட்ட ஆலோசனை கூறுதல் என்பது எதுவாயிருப்பதில்லை என்பதற்கு சவுதர்ன் அவர்கள் ஒரு பட்டியலைத் தொகுத்துள்ளார். அதில் அவர் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கினார்: (1) அறிவுரை கொடுத்தல், (2) ஆலோசனை பெறுபவருக்கான முடிவுகளை எடுத்தல், (3) ஆலோசனை பெறுபவரைக் கண்டனம் பண்ணுதல், (4) ஆலோசனை பெறுபவரைப் புகழுதல், (5) ஆலோசனை பெறுபவரின் உணர்வுகளை அல்லது எண்ணப்போக்குகளைப் புறக்கணித்தல், (6) பரிதாபப்படுதல், (7) அதிகமாய் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுதல், (8) ஆலோசனை பெறுபவர் மீது ஆலோசகரின் சொந்தத் தீர்வுகளைத் திணித்தல், (9) விவாதம் செய்தல், (10) ஒழுக்கப்படுத்துதல், (11) ஒரு தம்பதிக்கு ஆலோசனை அளிக்கும் பொழுது ஒருவருக்கு எதிராகவும் இன்னொருவருக்குச் சார்பாகவும் இருத்தல், (12) பிரச்சனையின் அளவை அல்லது தீவிரத்தைக் குறைத்தல் அல்லது விரிவாக்குதல், (13) ஒரு நபரைக் குறித்து அவரிடமே விளக்கப்படுத்துதல், (14) சிகிச்சைச் செயல்முறையை மிகவும் எளிமைப்படுத்துதல், (15) மற்றவர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வைக் கண்டனர் என்று உதாரணங்கள் கொடுத்தல்.[2]

இதற்கு நேர்மாறான வகையில், மத அமைப்பொன்றில் தனிப்பட்ட ஆலோசனை அளிக்கும் நோக்கம் என்பது மக்களுக்குக் கேட்டுக் கவனிக்கும் காதையும் புரிந்து கொள்ளுகின்ற இருதயத்தையும் அளிப்பதனால் தங்கள் பிரச்சனைகளை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே உதவிக் கொள்வதற்கு உதவுதலாகும். மற்றும், இவ்விதமான ஆலோசனை கூறுதலானது சபைக்குள்ளேயே உருவாக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். முதலாவது, புதிய ஏற்பாட்டில் மனோதத்துவ மதிப்புமிக்க கொள்கை ஒவ்வொன்றும் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது, ஆலோசனை கூறுதல் என்பது எப்பொழுதுமே மதம் சார்ந்த மற்றும் ஒழுக்கம் சார்ந்த விஷயங்களை உள்ளடக்குகின்றது. மூன்றாவது, ஆலோசனை கூறுதல் என்பது பலவீனரைத் "தாங்குதலை" (ரோமர் 15:1) உள்ளடக்குகின்றது. சவுதர்னின் கூற்றுப்படி, ஆலோசனை கூறுதலுக்கான திறவுகோலாய் இருப்பது பிறர் உள்ளத்தை அறியும் கருத்தே ஆகும் (இது Empathy என்ற ஆங்கிலச் சொல்லினால் குறிப்பிடப்படுகின்றது): *Em* என்றால் "உள்ளே" என்று அர்த்தப்படுகின்றது; *pathos* என்றால் "உணர்வு" என்று அர்த்தப்படுகின்றது, இது துன்புறுதல் என்றும் கூட அர்த்தப்படுகின்றது. ஆகையால், "empathy" என்றால் "தனக்குள் உணருதல்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. ஆகவே, தனிப்பட்ட ஆலோசனைக் கூறுதல் என்பது சிகிச்சை முறைச் செயல்பாடுகள் சில நேரிடும் வரையிலும் ஒருவரின் நபர்த் தன்மையானது இன்னொருவரின் (உள்ளுணர்வுடன்) உரையாடுதலாக உள்ளது.[3]

யார் ஆலோசனை கூற வேண்டும்?

மூப்பர்களும் பிரசங்கியார்களும் ஆலோசனை அளிக்க அழைக்கப்

படுவார்கள். அவர்கள் தங்களை ஆலோசனை அளிக்க தகுதியானவர்கள் என்றோ அல்லது அப்பணியில் தாங்கள் வல்லவர்கள் என்றோ நினைக்காமல் இருக்கலாம். இருந்த போதிலும், அவர்கள் "தயாராயிருப்பினும் இல்லா விட்டாலும்'' (கூட) மக்கள் தங்களை ஆலோசனை அளிப்பதற்காக அவர்களை நாடுவதை அவர்கள் காண்பார்கள். ஆகையால், ஆலோசனை கூறுதல் என்ற பகுதியில் பயிற்சி ஒன்றுமில்லாதிருப்பதைக் காட்டிலும் ஒரு சிறிது பயிற்சி பெற்றிருத்தல் என்பது சிறந்ததாக உள்ளது.

ஆலோசனை கூறுதல் பற்றி சபை நடத்துனர்கள் நேர்மறையான எண்ணப்போக்கைக் கொண்டிருக்க முடியும், அவர்கள் அவ்விதமான எண்ணப்போக்கைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள், சபையில் தங்கள் நோக்கங்களைச் சாதிக்க ஆலோசனை அளித்தலானது தங்களுக்கு உதவ முடியும் என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, பாவத்தின் காரணமாக (அனைத்தும் இல்லாவிடினும்) பல உணர்வு அல்லது மனரீதியான பிரச்சனைகள் உண்டாகின்றன. பாவத்தை (களைதல் பற்றி) கையாளுவதற்கு யாரேனும் ஒருவருக்கு ஒரு மூப்பரோ அல்லது பிரசங்கியாரோ உதவுகின்ற பொழுது, அவர் (அந்நபர்) உணர்வுப்பூர்வமான பிரச்சனையை வெற்றிகொள்ள அவர் (மூப்பர் அல்லது பிரசங்கியார்) உதவுகின்றார்; மற்றும் அவர் (அந்நபர்) உணர்வுப்பூர்வமான பிரச்சனை யைக் கையாளுவதற்கு அவர் (மூப்பர் அல்லது பிரசங்கியார்) உதவுகின்ற பொழுது அந்நபர் பாவத்தைக் (களைதல் பற்றி) கையாளுவதற்கு அவர் (மூப்பர் அல்லது பிரசங்கியார்) உதவுகின்றார். இவ்விரு விஷயங்களிலும் அந்நபர் இரட்சிக்கப்படும்படி அவர் (மூப்பர் அல்லது பிரசங்கியார்) உதவுகின்றார். மற்ற விஷயங்களில், ஒருவர் ஆவிக்குரிய வகையில் வளர முடிவதற்கு முன்னர், துக்கம், தனிமை, நம்பிக்கையிழப்பு முதலியவற்றை வெற்றி கொள்ளுதல் என்பது அவசியமானதாக உள்ளது. சில வேளைகளில் - எடுத்துக்காட்டாக திருமணத்திற்கு முன்பான ஆலோசனை கூறுதல் போன்ற - ஆலோசனை அளிக்கும் சூழ்நிலைகள் தொடர்ந்து விளையும் சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கான கதவைத் திறக்கக் கூடும்.

இருப்பினும், மனோதத்துவ மற்றும் ஆலோசனை கூறுதலில் ஒரு சிறிதளவே பயிற்சி என்பது அபாயகரமானதாக இருக்கக் கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, மனோதத்துவம் பற்றி ஒரு சிறிதளவே அறிந்துள்ள ஒருவர், ஒவ்வொருவரையும் மனப் பரிசோதனை செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மேலும் அவர், நடக்கையில் ஒரே ஒரு காரணத்தின் மீது மட்டும் கவனம் செலுத்துவதையும் தவிர்க்க வேண்டும். எந்த ஒரு பிரச்சனையும் ஒரு காரணம் கொண்டதாக மட்டுமே உள்ளது என்று யூகிக்கக் கூடாதபடிக்கு மனிதர்கள் மிகமிகச் சிக்கலானவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு சூழ்நிலை பற்றிய மூட நம்பிக்கையான புரிந்து கொள்ளுதலின் அடிப்படையில் அறிவுரை அளிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கும், மற்றும் தாங்கள் அளிக்கும் உதவியை விட அதிகமான உதவி தேவைப்படுவோருக்கு உரிய மக்களை எப்பொழுது யாரிடத்தில் (ஆலோசனை பெற) அனுப்ப வேண்டும் என்று அறிவதற்கும், மூப்பர் அல்லது பிரசங்கியார் தம் வரையறைகளை உணர்ந்தறிதல் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது.

ஆலோசனை கூறுவதற்கு எல்லா மூப்பர்களும் மற்றும் பிரசங்கியார்களும் அழைக்கப்படுவார்கள் என்றிருக்கையில், அவர்கள் எல்லாருமே ஆலோசனைக் கூறுதல் என்ற பணியில் சமமான அளவுக்கு வரம் பெற்றவர்களாயிருக்க மாட்டார்கள். ஆகையால், ஆலோசனை கூறுதலில் எல்லா மூப்பர்களும் அல்லது பிரசங்கியார்களும் சம அளவு நேரத்தைச் செலவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவோ அல்லது எதிர்பார்க்கப்படவோ கூடாது.

சபையில் "ஆலோசனை கூற வல்லவர்கள்" மூப்பர்களும் பிரசங்கியார்களும் மட்டும்தான் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது.[4] பிற கிறிஸ்தவர் (உறுப்பினர்)களும் ஆலோசனை கூறும்படியும் (மற்றும் ஆலோசனை கூறுதலில் பயிற்சி பெறும்படியும்) ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். சபையின் "சாதாரண" உறுப்பினர்கள், உணர்வுப்பூர்வமாய்த் துன்புறுபவர்களுக்கு உதவ விசேஷித்த திறன்களைக் கொண்டிருக்கலாம். சபை நடத்துனர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை நாடி, அவர்களின் திறன்களைப் பயன்படுத்தும்படி அவர்களை ஊக்குவித்து, இந்த ஊழியத்தில் அவர்கள் அதிகம் செயல் விளைவுள்ள பணியாற்றுவதற்குப் பயிற்சி பெறும்படி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் என்ற முறையில் நாம் தொடர்ந்து, "[நமது] குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டு" (யாக். 5:16) இருந்தால், "ஒழுங்கில்லாதவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லி ... திடனற்றவர்களைத் தேற்றி ... பலவீனரைத் தாங்கி ... [ஒவ்வொருவரிடத்திலும்] நீடிய சாந்தமாயிருத்தல்" (1 தெச. 5:14), "... நமக்கே பிரியமாய் நட(க்கத்தேடாமல்), பலவீனருடைய பலவீனங்களைத் தாங்கினால்" (ரோமர் 15:1), மற்றும் விசேஷமாக, நாம் ஒருவர் மற்றொருவரை மென்மையான இரக்கத்துடன் நடத்தினால், கிறிஸ்து நம்மீது அன்புகூர்ந்தது போல நாமும் ஒருவருக்கொருவர் அன்புகூர வேண்டுமென்று ஆலோசனையளிக்கப்பட்டபடி அன்புடன் அக்கறை கொண்டால் (யோவா. 13:34, 35),[5] நாம் தொடர்ந்து செயல்படவும் மனிதர்களாகவும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் வளரவும் நம்மில் பலருக்குத் தேவையான வகையிலான ஆதரவையும் சூழ்நிலையையும் அளிப்பவர்களாய் இருப்போம்.

ஆகையால், ஒரு கருத்தில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் மற்ற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் ஆலோசனை கூறுபவராயிருக்க வேண்டிய வாய்ப்பையும் பொறுப்பையும் கொண்டுள்ளார். அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு மற்றவர்களின் தேவைகள் மற்றும் பின்னணிகள் பற்றிய உணர்வறிவும், உள்ளத்தை அறியும் திறனும், மற்றும் சவுதர்ன் கூறியபடி கேட்கின்ற காதும், புரிந்து கொள்ளும் இருதயமும் தேவைப்படுகின்றன.

ஒரு நடத்துனர், யாருக்கு ஆலோசனை அளிக்க வேண்டும்?

ஆலோசனை அளிப்பதற்குப் பல வாய்ப்புகள் உள்ளன. கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் "தலைக்கு மேலாகப் பிரச்சனைகளை வளர்த்து விடும்படியாகி விடும்" - அதாவது தாங்கள் ஆலோசனை அளிக்கவிருக்கும் மக்களின்

பிரச்சனைகள் தங்களால் தீர்த்து வைக்க முடியாத அளவுக்குப் போய் விடும் - என்று கவலைப்படுகின்ற காரணத்தினால் ஆலோசனை கூறுதலில் ஈடுபடுவதற்கு மிகவும் தயக்கம் காட்டுபவர்களாய் உள்ளனர். இருப்பினும், சபை நடத்துனர்கள் கையாளும்படி அழைக்கப்படுகின்ற எல்லா ஆலோசனை கூறும் பிரச்சனைகளும் பெரியவைகளாகவோ அல்லது வாழ்வைப் பயமுறுத்தும் சூழ்நிலைகளாகவோ இருப்பதில்லை. அவை எல்லாமுமே, மது அருந்துதல், போதை மருந்தைத் தவறாய்ப் பயன் படுத்துதல், அல்லது உடனடியான விவாகரத்தின் பயமுறுத்தல், தற்கொலை முதலியனவாக இருப்பதில்லை.

மக்கள் வியாதியாயிருக்கையில், வேலையற்று இருக்கையில், துக்கப் படுகையில் அல்லது அவர்கள் "அபாயத்தில்" இருக்கையில் பேசுவதற்கு விரும்புகின்றனர். பெரும்பாலும் அவர்கள் நீண்ட கால வேளைக்கு ஆலோசனை கூற தேவைப்பட்டவர்களாய் இருப்பதில்லை; அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில அழுத்தங்களை அனுபவிக்கும் போது மட்டுமே ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு உதவி தேவைப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட வேளை களில் மற்றும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், சபை நடத்துனர்களின் பிரசன்னமும் மற்றும் கேட்டுக் கவனிப்பதற்கான அவர்களின் விருப்பமும் ஒரு சிகிச்சைச் செயல்விளைவைக் கொண்டிருக்கின்றது.

பிரச்சனைகள் ஓரளவு தீவிரமாய் அல்லது நம்பிக்கையிழந்த நிலையில் இருக்கையிலும், மற்றும் உதவிக்கு வருபவர்களை யாரிடம் அனுப்பக்கூடும் என்று அறியும் பொழுதும் நடத்துனர்கள் தங்கள் வரையறைகளை அறிந் திருத்தல் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது. எல்லா மனோதத்துவர் களையுமோ அல்லது எல்லா மனோதத்துவ மருத்துவர்களையுமோ சபை நடத்துனர்கள் நம்பிவிடக் கூடாது. சிலர் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான யூகங் களைக் கொண்டு இயங்குகின்றனர். உதாரணமாக, ஒரு மனைவி மகிழ்வற்ற வளாயிருந்தால், அப்படிப்பட்ட ஒரு மனோதத்துவ மருத்துவர், தனிநபர் மகிழ்ச்சியானது நிறைவான மதிப்புடையதாகத் தனக்குத் தோன்றுவதால், அவள் தன் கணவரையும் குடும்பத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்று விரைவாய் அறிவுரை கூறலாம். ஆகையால், சபை நடத்துனர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சிகிச்சையாளரிடம் மக்களை அனுப்பு முன்பு அவரைப் பற்றி சிலவற்றை அறிதல் அவசியமாகும். ஆலோசனை அளித்தல் "எவ்வாறு" என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு நடத்துனர்கள் அதிகமாய் படிக்கவும் மற்றும் சாத்தியம் என்றால், ஆலோசனை கூறுதல் பற்றி (மற்றவர்களுக்கு) வகுப்புகள் எடுக்கவும் வேண்டும்.

முடிவுரை

புண்படுத்தும் காரியங்கள் உலகளவு நமது சமூகங்களில் நிலவுகின்றது. மக்கள் சங்கீதக்காரரோடு சேர்ந்து, "என்னை அறிவார் ஒருவருமில்லை" (சங். 142:4) என்று கூறிக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு கருத்தில் இவர்கள், எரேமியா பதிவு செய்த அதே கேள்வியைக் கேட்கின்றனர்: "கீலேயாத்திலே பிசின் தைலம் இல்லையோ? இரண வைத்தியனும் அங்கே இல்லையோ?"

(எரே. 8:22). யாரோ ஒருவர் அக்கறை கொள்ளுகின்றார் என்பதை இயேசுவின் பின்பற்றாளர்கள் செயல்விளக்கப்படுத்த வேண்டும்! புண்பட்ட இருதயங்களுக்குப் பிசின் தைலம் ஒன்றை நாம் கொண்டுள்ளோம்: நமது தேவன், "இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களைக் குணமாக்குகிறார், அவர்களுடைய காயங்களைக் கட்டுகிறார்" (சங். 147:3). நாம் அந்தத் தைலத்தைப் பயன்படுத்த முடியும்.

உணர்வுப் பூர்வமாய்ப் புண்பட்டுள்ளவர்களிடத்தில் நாம், "நீங்கள் சமாதானத்தோடே போங்கள், குளிர் காய்ந்து பசியாறுங்கள்" என்று கூறி, அவர்களுடைய புண்பட்ட வேளையில் ஒரு உதவியும் செய்யாமல் இருந்து விடாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். (யாக். 2ஐக் காணவும்.) இயேசு நன்மை செய்கிறவராய்ச் சுற்றித் திரிந்தார். புண்பட்டுக் கிடக்கிற மக்களுக்கு உதவுவதற்கு நம்மால் இயன்ற சிறப்பான ஊழியத்தை நாம் செய்வோமாக.

குறிப்புகள்:

[1]Paul Southern, Class Lecture Notes, Personal Counseling, Sydney, Australia, June 29, 1970. [2]Ibid. [3]Ibid. [4]Jay Adams, *Competent To Counsel* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1970). [5]"Seventy-five percent of the therapy in a mental hospital is TLC - Tender, Loving Care."Southern, "Personal Counseling."